

Ocena dorobku naukowego, popularyzatorskiego, dydaktycznego oraz organizacyjnego pani dr Felicji Księżyk na podstawie materiałów przedłożonych do analizy w ramach postępowania habilitacyjnego

Pani dr **Felicja Księżyk** w roku 2001 uzyskała tytuł magistra filologii germańskiej na Uniwersytecie Opolskim. Zarówno praca magisterska, jak i obroniona w roku 2006 rozprawa doktorska pt. „Die deutsche Sprachinsel Kostenthal – Geschichte und Gegenwart” powstały pod naukową opieką pani prof. Katarzyny Lasatowicz, Dyrektora Instytutu Filologii Germańskiej Uniwersytetu Opolskiego. Z przedstawiono mi życiorysu naukowego Pani Doktor wynika, że z tą jednostką związała całą swoją karierę zawodową. Rozwój naukowy dr Księżyk przebiega harmonijnie. Od ukończenia studiów do momentu przedłożenia mi materiałów do postępowania habilitacyjnego prowadzonego przed Radą Naukową Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Opolskiego upłynęło niecałe 15 lat, co należy odnotować, jako mocny argument przemawiający na korzyść Habilitantki.

Od roku 2006 do dnia dzisiejszego Pani Doktor jest zatrudniona na etacie adiunkta w Instytucie Filologii Germańskiej Uniwersytetu Opolskiego (Zakład Języka Niemieckiego). Od 2008 r. do chwili obecnej (z dwuletnią przerwą) pełni funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Filologii Germańskiej UO ds. dydaktycznych. W kontekście stosunkowo krótkiego okresu, w którym doszło do przygotowania materiałów, stanowiących dorobek naukowy Pani Doktor, będący podstawą wszczętego przewodu habilitacyjnego, należy zwrócić uwagę na to, że rola zastępcy dyrektora instytutu ds. dydaktycznych należy do najbardziej absorbujących i trudnych funkcji akademickich.

Ocena działalności naukowej Habilitantki

Z bardzo bogatej i zróżnicowanej tematycznie listy publikacji zadeklarowano do recenzowania **22** teksty artykułów naukowych opublikowanych w naukowych czasopismach i tomach przeważnie o profilu filologicznym, językoznawczym lub kulturoznawczym, **3** teksty popularyzujące zagadnienia wiedzy językoznawczej i śląskoznawczej (biogramy znanych i zasłużonych Ślązaków opublikowane w leksykonie tematycznym oraz tekst poświęcony budowlom o charakterze zabytkowym w Bryksach), **4** recenzje publikacji naukowych, **10** sprawozdań z wydarzeń naukowych i popularyzatorskich. Do tego zestawu materiałów zaliczono **dwie monografie** i **dwa tomy** współredagowane przez Panią Doktor, a także dokumentację kolejnych **4 tomów** następnej serii wydawniczej, w której nazwisko Pani Doktor wymieniane jest wśród osób tworzących Kolegium Redakcyjne. Wybrane teksty, pozwalają zaobserwować obszary zainteresowań naukowych Habilitantki. Już w tym miejscu można z całą odpowiedzialnością stwierdzić, że przedłożony do zaopiniowania dorobek naukowy pani dr Księżyk jest bogaty, wystarczający do podjęcia stosownych rozstrzygnięć i w swojej istocie wielowymiarowy.

Do oceny przedłożono mi następując teksty autorstwa dr Księżyk:

Monografie

1) *Die deutsche Sprachinsel Kostenthal. Geschichte und Gegenwart*. Berlin: Trafo 2008. 363 str. Wspomniana tu monografia jest opublikowaną dysertacją dr Felicji Księżyk. Należy w związku z tym zaznaczyć, że praca ta jest bardzo szeroko poprowadzoną analizą mającego średniowieczne korzenie niemieckiego dialektu używanego w Gościęcinie. Praca oparta jest na imponującym swoimi rozmiarami materiale, który tworzy ok. 29 godzin nagrań rozmów prowadzonych z i przez przedstawicieli starszej generacji mieszkańców tej miejscowości. Publikacja jest w sensie pozytywnym pod każdym względem godna odnotowania. Metodologicznie odpowiada aktualnym tendencjom w badaniach odmian języka ogólnego, w szczególności zaś odmian regionalnych. Bogaty materiał empiryczny ma ponadto charakter archiwalno-dokumentacyjny. Jest to z pewnością bardzo ważna pozycja nie tylko z powodu jej wybitnych walorów merytorycznych w sensie naukowym, ale także ze względu na to, że jest ona ważnym przyczynkiem do badań śląskoznawczych, w szczególności tych, które odnoszą się do Śląska Opolskiego. Tej pozycji nie będę szerzej omawiać w dalszym ciągu niniejszej recenzji, ponieważ odegrała już ona swoją ważną i pozytywną rolę w zakończonym pełnym sukcesem przewodzie doktorskim dr Księżyk.

2) *Kollokationen im Zivilrecht Polens in den Jahren 1918-1945 mit besonderer Berücksichtigung der Zivilgesetzbücher. Eine kontrastive Studie*. Frankfurt/M.: Peter Lang 2015. 391 str. Monografia habilitacyjna, która stanowi podsumowanie prac Habilitantki, prowadzonych w ramach określonej linii tematycznej, bardzo istotnej dla Jej dorobku naukowego. Ocena tej publikacji nastąpi w dalszym ciągu niniejszej recenzji.

3) Dwa tomy wydawanej przez dr Felicję Księżyk i dr Gabrielę Jelitto-Piechulik serii „Prace Germanistyczne” (numer 4 z roku 2011 i numer 5 z roku 2013). Tomy noszą tytuł *Deutsche Sprache und Literatur im Wandel* i zawierają w znacznym zakresie teksty polskich germanistów, także spoza ośrodka opolskiego.

Artykuły naukowe i rozdziały w monografiach naukowych

Spośród przedstawionych mi tekstów artykułów naukowych o dominującym charakterze analitycznym można wyłonić kilka bardziej wyraźnych grup tematycznych, przy czym znaczące są dwa główne wątki:

- ❖ Badania dialektu śląskiego, w szczególności używanego w Gościęcinie i problematyka enklaw językowych.
- ❖ Język fachowy, w szczególności język tekstów prawniczych oraz zagadnienie kolokacji.

Ponadto otrzymałam kilka tekstów, które należałoby potraktować jako interesujące poszerzenie pola badawczego Habilitantki o dodatkowe zakresy takie, jak: krytyczny głos w sprawie słuszności torii enklaw językowych we współczesnym, globalnym kontekście narodowym i europejskim (1 tekst), przyczynek do wiedzy o stereotypach polsko-niemieckich na podstawie analizy leksykonu przysłów i wyrażeń przysłowiowych Karla Rothera (1 tekst), problem wariantywności górnośląskiej odmiany języka niemieckiego (1 tekst), opis korpusu badawczego do prowadzenia badań polsko-niemieckich kontaktów językowych na Górnym Śląsku (1 tekst), interakcje polskiego i niemieckiego systemu językowego oraz ślady

kontaktów polsko-niemieckich ze szczególnym uwzględnieniem aspektów językowych na podstawie analizy powieści Hansa Lipinsky-Gottersdorfa (2 teksty).

W ramach pierwszej z wymienionych tu grup, dość obszernej (7 artykułów), jeśli chodzi o liczbę przedłożonych mi do oceny tekstów, można powiedzieć, że mamy tu do czynienia z kontynuacją badań nad górnośląską odmianą języka niemieckiego zasadniczo w sensie i w duchu badań prowadzonych w ramach projektu doktorskiego, jednak w istotny sposób te badania uzupełniające o nowe i ważne obszary. Są to na przykład analiza antroponimów typowych dla badanego obszaru, problem enklaw języka niemieckiego w Europie, w tym w Polsce, czy polsko-niemieckie kontakty językowe i ich zakres. Załączono ponadto teksty, które wyraźnie nawiązują do treści dysertacji obronionej w roku 2005. Nie oznacza to jednak, jak wspomniałam, powielania wątków tematycznych pojawiających się w rozprawie doktorskiej, ale rozwinięcie ich przez dodanie nowych zakresów badawczych. Przedmiotem badań jest obszar ciągle jeszcze żywego i podlegającego zmianom socjolektu, natomiast ich obiektem *parole*, czyli rzeczywistość językowa za każdym razem odsłaniająca w pewnym sensie nowe zakresy. Dominującym motywem tekstów naukowych autorstwa dr Księżyk w omawianej w tym miejscu grupie jest szeroki i właściwie skonstruowany kontekst kulturowo-historyczno-socjologiczny. Ta grupa artykułów świadczy o aktywnym i twórczym podejściu do badanego zakresu, wskazuje na wysoki poziom wiedzy i umiejętności merytorycznych oraz metodologicznych.

Grupa druga zawiera 9 artykułów, w których Habilitantka zajęła się kwestią języka fachowego, języka prawniczego i zjawiskiem kolokacji. Także w tym przypadku Autorka nie ogranicza się w niektórych tekstach do opartej na szerokim materiale porównawczym analizy zjawiska i opisu wyników badań, ale poruszane zagadnienia lokuje w szerszym kontekście, na przykład terminologicznym, historycznym, dydaktycznym, statusu języka niemieckiego w odniesieniu do języka angielskiego oraz problemów wynikających z wymuszonej unijnymi przepisami i rzeczywistością gospodarczą supremacji tegoż względem innych języków narodowych. Należy w związku z tym zaznaczyć, że tak kompleksowe traktowanie omawianych zagadnień, a w szczególności włączanie w ich zasięg problematyki niemieckiej mniejszości językowej na Śląsku pokazuje dobitnie, że Pani Doktor oprócz widocznego wymiaru językoznawczego Jej prac (tematyka, sposób formułowania hipotezy badawczej, metodologia) włącza perspektywę pragmatyczną i kulturową, a także kwestię dydaktyzacji wspomnianych tematów, bez których omawianie tych zagadnień byłoby dalece niepełne.

W tym nurcie mieszczą się także prace, które mają charakter raczej bardziej popularyzatorski, niż naukowy. Lokuję je na obrzeżach działań naukowych Pani Doktor, co nie znaczy, że są one z innego powodu mniej ważne. Ciekawy, dwujęzyczny tekst o kościele pielgrzymkowym w Bryksach, sprawozdania z działań jednostki, prac i naukowych projektów studenckich oraz różnych akcji, w tym takich, które są skierowane na upowszechnianie określonych tematów (na przykład kolokacje) wskazują na dużą aktywność Pani Doktor, jako osoby systematycznie dokumentującej kulturalne i naukowe życie środowiska.

Należy przy ocenie tego zakresu działań dr Księżyk wyraźnie zaznaczyć, że wszystkie przedłożone mi teksty są bez zarzutu pod względem merytorycznym, metodologicznym i

poznawczym, a będąc jednostkami w swojej grupie komplementarnymi, przy ich jednoczesnej suwerenności tematycznej pozwalają na stworzenie bardzo ciekawego i spójnego obrazu wybranego przez Habilitantkę wycinka określonej rzeczywistości językowej i kulturowej. Metody badawcze i sposób obserwowania analizowanych zjawisk odpowiadają aktualnym tendencjom, obowiązującym w publikacjach zarówno z zakresu badań dialektalnych, jak i teorii i analizy określonych aspektów dyskursu prowadzonego w fachowym języku prawniczym.

Udział w stażach, stypendiach, konferencjach, projektach naukowych

Podczas studiów na Uniwersytecie Opolskim, a także później, będąc już zatrudnioną w Instytucie Filologii Germańskiej UO, dr Księżyk korzystała z możliwości, jakie dają dłuższe i krótsze pobyty badawcze, stypendia i kursy organizowane na Uniwersytetach w Poczdamie, Würzburgu, Bochum i Ratyzbonie. Ponadto Pani Doktor od roku 2006 uczestniczyła łącznie w 19 zagranicznych konferencjach o charakterze międzynarodowym, których wyniki naukowe ukazały się drukiem. Zakres tematyczny tych wystąpień odpowiada podstawowym zainteresowaniom Pani Doktor: sytuacja językowa na Śląsku, przenikanie się kultur i wzajemne kontakty językowe, dokumentacja wymierającej gwary używanej w Gościńcinie, badania z zakresu lingwistyki kontaktu. Wspomniane tu konferencje zagraniczne zostały zorganizowane w ośrodkach germanistycznych w Niemczech, Austrii, Czechach, na Węgrzech i w Słowenii.

Działalność redakcyjna i popularyzacja nauki

Dr Felicja Księżyk brała udział w pracach redakcyjnych w ramach jej działalności w komitetach redakcyjnych. Uczestniczy w pracach takich instytucji jak Górnośląski Centrum Kultury i Spotkań im. Eichendorffa w Łubowicach i Kompetenzzentrum Interkulturelle Linguistik/Germanistik.

Za swoją działalność naukowo-dydaktyczną i aktywność na rzecz Instytutu dwukrotnie otrzymywała nagrody, a osiągnięcia Pani Doktor zostały ocenione, jako wyróżniające.

Ocena działalności dydaktycznej i organizacyjnej

Pani Doktor od początku swojego zatrudnienia prowadziła na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych pierwszego i drugiego stopnia oraz na studiach podyplomowych zajęcia dydaktyczne różnego typu: ćwiczenia, seminaria, konwersatoria proseminaria i wykłady. Zgłoszone tematy i zakresy wskazują na bardzo szeroki profil dydaktyczny Habilitantki: od wąskich tematycznie, ale bardzo szerokich materiałowo ćwiczeń językowych, przez specjalistyczne zajęcia językoznawcze, zajęcia z zakresu metodologii pracy naukowej i dydaktyki nauczania języka niemieckiego. Pani Doktor była recenzentem 44 prac magisterskich. Nie znalazłam informacji o promotorstwie prac licencjackich i magisterskich.

Należy w szczególności sposób podkreślić bardzo wielkie zaangażowania Pani Doktor w sprawy dydaktyczne Instytutu. Zajmowała się organizacją i aktualizacją procesu

dydaktycznego oraz wdrożeniem założeń programowych wynikających z Procesu Bolońskiego i Krajowych Ram Kwalifikacji. Pracowała przy przygotowaniu programów dla nowych specjalizacji prowadzonych przez jednostkę. Funkcja zastępcy Dyrektora IFG UO, wiążąca się z koniecznością wypełniania zadań koniecznych do tego, aby podstawowa funkcja każdej jednostki o profilu naukowo-dydaktycznym mogła zostać właściwie zrealizowana, świadczy o wyróżniającej aktywności dr Księżyk. W zakresie organizacji wydarzeń naukowych należy wskazać na to, że Habilitantka kilka razy współorganizowała ważne wydarzenia naukowe i popularyzatorskie, a także realizowała projekty tematyczne, których adresatem byli studenci.

Ocena monografii habilitacyjnej

Habilitantka jest autorką monografii: *Kollokationen im Zivilrecht Polens in den Jahren 1918-1945 mit besonderer Berücksichtigung der Zivilgesetzbücher. Eine kontrastive Studie*. Frankfurt/M.: Peter Lang 2015. 391 str. Jest to publikacja nie tylko robiąca znakomite wrażenie i interesująca naukowo. Publikacja ukazała się z w ramach serii wydawniczej „Forum für Sprach- und Kulturwissenschaft” (tom 2), wydawanej przez prof. Marię Katarzynę Lasatowicz. Nie znalazłam informacji o tym, kto jest recenzentem wydawniczym tego tomu, natomiast w przedśłowiu do pracy wymieniono prof. Norberta Richarda Wolfa, prof. Wolfa Petera Kleina i prof. Ivę Kratochvilovą, jako konsultantów i recenzentów poszczególnych rozdziałów monografii.

Całość składa się z dziesięciu rozdziałów głównych i licznych podrozdziałów oraz dwóch części nienumerowanych: *Vorwort* (str. 11-12) oraz *Literaturverzeichnis* (str. 365-390). Bibliografia zawiera ilościowo i jakościowo właściwie skonstruowany wybór literatury naukowej z zakresów, w obrębie których toczy się wywód w omawianym tomie. W monografii nie przewidziano indeksu rzeczowego. Publikacja zawiera streszczenia w innym języku, niż język tekstu.

Rozdział pierwszy, zatytułowany ‘Wprowadzenie’(str. 13-17), podaje uzasadnienie wyboru tematu projektu a także informacje określające cel badawczy i budowę monografii. Jak słusznie stwierdza Autorka, mamy tu do czynienia raczej z grupą celów, wśród których należy wymienić próbę określenia sposobu definiowania terminu ‘kolokacja’ w odniesieniu do określonego tematem pracy materiału empirycznego, a także kwestię ekwiwalentności elementów leksykonu prawniczego w obrębie języka niemieckiego i polskiego, a także zagadnienia z zakresu języków fachowych i przekładu fachowego tekstu prawniczego. Powiązanie tych obszarów determinuje kierunek poszukiwań i rozstrzygnięć interpretacyjno-metodologicznych. W ten sposób Habilitantka określa pole metodologiczno-analityczne recenzowanej pracy. W tym miejscu należy także zaakcentować fakt, że przedmiotem badań w części polskiej tworzy materiał, który powstał w okresie międzywojennym, w sytuacji zróżnicowania poszczególnych obszarów Rzeczypospolitej nie tylko w sensie kulturowym, narodowościowym i obyczajowym, ale także cywilnoprawnym. Stąd też powstała wówczas, a mająca niewątpliwy wpływ na dzisiejszy stan tego socjolektu konieczność szukania odpowiednich wzorców w tym zakresie, umożliwiających wypracowanie względni spójnych rozwiązań normatywnych. To uzasadnia pytanie o wzorce w tym zakresie, a tę rolę można

przypisać wymienionym przez Autorkę trzem kodeksom: austriackiemu ABGB, niemieckiemu BGB oraz polsko-francuskiemu zbiorowi ustaw opartemu na wzorach napoleońskich. Wszystkie te dokumenty prawne zostały przetłumaczone na język polski, co spowodowało określone problemy związane z różnymi zakresami użycia w niektórych przypadkach niespójnej terminologii fachowej.

Należy docenić fakt wyboru tak interesującego tematu, jako obiektu rozważań naukowych. Wyjaśnianie kwestii o fundamentalnym znaczeniu dla prawodawstwa II Rzeczypospolitej, a zapewne w konsekwencji także dla Polski powojennej, stanowi o wyjątkowym poznawczym walorze recenzowanej monografii.

W rozdziale drugim zatytułowanym *Theoretische Grundlagen* (s.19-80) Autorka prezentuje bardzo szeroko poprowadzone rozważania na temat ulokowania zagadnienia kolokacji i sposobu jego kształtowania się w kontekście badań prowadzonych w ramach współczesnego językoznawstwa. Zdefiniowano terminy istotne z punktu widzenia realizowanego projektu badawczego i prześledzono sposoby kształtowania poglądów naukowych na ten temat. Zagadnienie omówiono wystarczająco szeroko z uwzględnieniem wymiaru praktycznego (dydaktyzacja kolokacji, tłumaczenia kolokacji itp.). Rozdział został zamknięty częścią pt. 'Wnioski', w którym w sposób uporządkowany przedstawiono założenia teoretyczne projektu jako efekt analizy stanu badań.

W kolejnym rozdziale, trzecim z kolei, zatytułowanym *Heranführung an das Untersuchungskorpus* (s. 81-124) Autorka zajęła się różnymi zagadnieniami o charakterze prawno-historycznym, dotyczącymi rozwoju prawodawstwa w Polsce. Został zarysowany kontekst historyczny począwszy od stanu przedrozbiorowego aż do okresu, który został wyznaczony przez ramy monografii, przy czym wskazano także, co istotne, na różnic terytorialne w sposobie kształtowania prawa. Następnie opisano wpływ prawodawstwa i niemieckiego języka przepisów prawnych na język polski. W kolejnym podrozdziale został omówiony korpus badawczy, którym są wspomniane wyżej kodeksy, stanowiące podstawę rozwiązań prawnych w Polsce porozbiorowej.

Rozdział trzeci stanowi w mojej ocenie bardzo wartościową, ale także trudną, bardzo obszerną i wielowątkową część monografii. Z tego powodu Autorka zdecydowała się na zastosowanie po prawie każdym podrozdziale zabiegu rekapitulacji tego, co wcześniej zostało powiedziane. Czytelnik tej publikacji przyjmie to rozwiązanie bez wątplenia z wielką wdzięcznością.

W rozdziale czwartym, *Methodologische Herangehensweise* (s. 125-131) opisano metodologię pracy nad wyłonionym korpusem, uwzględniając także, co oczywiste w tym przypadku, metodę statystyczną.

Rozdział piąty, *Kollokationen im Bürgerlichen Gesetzbuch* (s. 133-225), po części opisującej rodzaje elementów wchodzących w związki różnego typu, w celu uzupełnienia wcześniej poczynionych wprowadzenia do typologii struktur dających się zakwalifikować, jako kolokacje lub też nie. Autorka określa na str. 139 rodzaj konstrukcji, które zamierza zbadać pod względem cech kolokacyjnych, a są to połączenia nominalno-czasownikowe. W

związku z tym pojawia się pytanie, czy tego rodzaju ograniczenie w doborze materiału podlegającego analizie nie powinno zostać zaznaczone już w tytule monografii? Ograniczenie pola badawczego jest w przypadku tak obszernego materiału, jaki pojawia się w odniesieniu do analizowanych korpusów zupełnie zrozumiałe, jednak należało zapewne wspomnieć o nim na przykład w podrozdziale 1.1 (str.15), zatytułowanym *Zielsetzung der Untersuchung*. W dalszym ciągu rozdziału piątego dokonano analizy określonych wcześniej kolokacji w kodeksie. Przeprowadzona tu analiza oraz przedstawione na koniec wnioski nie budzą zastrzeżeń.

Kolejny rozdział szósty (s. 227-253) poświęcony został kontrastywnej analizie korpusów kolokacyjnych w BGB i w polskich tłumaczeniach. Można powiedzieć, że rozdział 6.1 poświęcony problematyce ekwiwalencji spłaszcza zagadnienie. Co prawda pojawiły się tam stosowne informacje dot. rodzajów ekwiwalencji, ale poza ogólnym opisem zagadnienia nie wyjaśniono w sposób uogólniony zakresów odniesienia poszczególnych terminów z tego obszaru. Na str. 229 podano na przykład informację, iż ekwiwalencja (a jest to przecież pojęcie bardzo pojemne) jest szczególnym przypadkiem adekwatności, jednak to, czym jest relacja adekwatności i w jakim obszarze nauki się o niej mówi, we wspomnianym podrozdziale nie zostało omówione. Informacje na temat typów ekwiwalencji podane jednak już w kontekście kolokacyjnym pojawiają się w części wprowadzającej do rozdziału 6.1.2, przy czym wspomniany tam Koller nie wydaje się być jedynym źródłem, z którego można zaczerpnąć informacje teoretyczne.

Rozdziały 7, 8 i 9 (s. 255-357) mają wyraźny profil analityczny. W sposób sprawny przeprowadzono analizę zawartości pozostałych kodeksów i ich odpowiedników w polskim nazewnictwie prawniczym. Zbadano także rodzaj zakresów odniesienia tych elementów. Istnieją przypadki, które pozwalają stwierdzić, na co wskazuje Autorka, że dyskurs prawniczy może być w określonych przypadkach traktowany, jako jeden z takich zakresów.

Rozdział 10 *Fazit und Ausblick* (s. 359-364) zawiera wnioski i uogólnienia wyników badań przedstawione w klarowny i uporządkowany sposób. Praca wpisuje się w bardzo interesujące i wielowątkowe, istniejąc już w literaturze tematu pole badawcze (Autorka pisze o mozaice badań obejmujących na różne sposoby swoim zasięgiem różne aspekty komunikacji prawniczej, wymieniając przy tym projekt prowadzony w roku 2012 w ośrodku lipskim), które bez wątplenia wymaga dalszych dociekań. Moim zdaniem należałoby oczekiwać w tym przypadku działań o charakterze interdyscyplinarnym i zespołowym.

Habilitantka rozpoczyna każdy rozdział główny cytatem, który trafnie określa kierunek interpretacyjny zagadnienia lub zagadnień omawianych w danej części. Doceniam to rozwiązanie jako bardzo interesujące, a nawet zgodne z zasadami argumentacji retorycznej, w ramach której argument z autorytetu zamieszczony na początku wywodu lub jego części uwiarygodnia kierunek, w którym podąża myśl Autora.

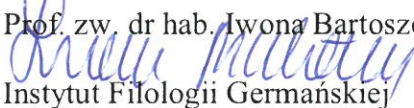
Pragnę zaznaczyć, że w monografii dr Felicji Księżyk zabrakło moim zdaniem części, w której powinien przynajmniej w zarysie zostać omówiony język dyskursu prawniczego na tle odmian języka ogólnego. Zapewne nie jest to bez znaczenia, czy zjawisko współwystępowania elementów leksykalnych w różnej postaci jest cechą, a może nawet cechą

typową dla pewnego rodzaju stylu funkcjonalnego tekstów w ramach określonego dyskursu. Czytając monografię niniejszą można odnieść wrażenie, że przy zaanonsowanych przez Autorkę jako ważne zagadnieniach prawniczego języka fachowego oraz biorąc pod uwagę zarysowany kontekst translatoryczny, należałoby się zapewne spodziewać omówienia zagadnienia kolokacji z uwzględnieniem punktu widzenia jego relewantności jako cechy gatunkowej. Ta kwestia pozostaje otwarta i pozwolę sobie wyrazić nadzieję, że Habilitantka w przyszłości zechce zająć się i tym wątkiem tematycznym.

Konkludując należy podkreślić, że zarówno omawiana tu monografia, jak i cały dorobek naukowy dr Felicji Księżyk świadczą dobitnie o samodzielności i przenikliwości badawczej, znakomitym przygotowaniu merytorycznym i metodologicznym, dociekliwości i o wielkim talencie naukowym Habilitantki. Wyniki Jej badań są nie tylko wiarygodne, ale w wielu zakresach wyznaczają nowe kierunki refleksji naukowej. Pani Doktor jest naukowcem, któremu ponadto można z pełną odpowiedzialnością powierzyć mistrzowską opiekę nad doktorantami i magistrantami.

Pragnę wreszcie zwrócić uwagę na niesłychaną, wręcz pedantyczną staranność, z jaką została przygotowane przedłożone mi do oceny dossier habilitacyjne.

Dokonania Habilitantki w zakresie działalności naukowej, popularyzacji nauki i pracy dydaktycznej są godne najwyższej oceny i uznania. Mając na uwadze niezwykle cenny, bardzo obszerny oraz zróżnicowany tematycznie dorobek Habilitantki, jego niekwestionowany wysoki walor merytoryczny, co stanowi o tym, że możemy z całą odpowiedzialnością określić go, jako bardzo ważny, solidny, wieloaspektowy, przemyślany i właściwie uporządkowany merytorycznie oraz metodologicznie stwierdzam, że dr Felicja Księżyk spełnia ustawowe warunki, stawiane osobom ubiegającym się o naukowy stopień doktora habilitowanego nauk humanistycznych i wnioskuję do Rady Naukowej Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Opolskiego o dopuszczenie Pani Doktor do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Prof. zw. dr hab. Iwona Bartoszewicz

Instytut Filologii Germańskiej
Uniwersytet Wrocławski

Wrocław, 22.02.2016 r.